

EL PORT DE BARCELONA PARALITZAT QUATRE DIES

ELS ESTIBADORS TENEN RAO:

LA NOVA REGLAMENTACIO

ES UNA SALVATJADA

Els estibadors del port de Barcelona han mantingut durant quatre dies una magnífica vaga que ha paralizat totalment la càrrega i descàrrega dels vaixells arribats a port.

Durant quatre dies, amb la fermesa que ha caracteritzat sempre els portuaris, els estibadors fixes de llista i, solidaris amb ells, els setmanals i els eventuais, han unit llurs esforços per lluitar contra l'aplicació del nou i brutal reglament que anul·la conquestes arrencades amb dures lluites fa més de quaranta anys.

Els treballadors portuaris exigeixen, i tenen raó, la garantia d'un jornal diari, que les consignatàries refusen donar-los; els treballadors portuaris exigeixen, i tenen raó, que les feines dures —totes ho són, al port, però algunes amb excés— i perilloses siguin subjectes a prima; els fixes de llista no admeten que se'ls retiri el cartró, que els siguin retirats els drets que aquest cartró representava (el dret a escollir la feina, que significa també dret a entreajudar-se, a donar un cop de mà als més vells o més esgotats pels anys de dur treball a l'estiba), per a recular a uns procediments de contracta salvatges i humiliants que els redueixen a la condició de bèsties de càrrega.

Aquestes han estat les causes de la vaga. Aquestes eren les reivindicacions principals per aconseguir les quals lluitaven els estibadors.

Contra els treballadors del port s'han abocat als esforços conjugats de les empreses consignatàries i llur negrer Martínez Nieto, cap dels serveis de treball del port, de la Delegació del Treball i altres jerarquies «verticals» de la C.N.S. al servei de la patronal i en missió de trenca-vagues.

S'ha recorregut a tota mena d'amenaques i coaccions, a l'acomiadament massiu de tota la plantilla, a l'intent d'organització —fallit— d'un esquirolatge basat en la situació de misèria dels mils de treballadors sense feina de Barcelona.

Els portuaris han tornat al treball. Martínez Nieto ha hagut d'anunciar públicament que ningú no seria acomiadat; ha hagut de prometre un «plus» de presentació; ha hagut de tornar els cartrons quan ja havia anunciat que se'ls quedava.

Ara bé, els problemes dels estibadors segueixen en peu.

Però llur situació ja no és la mateixa després d'aquesta magnífica vaga. Com ens senyalava un corresponal «...homes amb molts anys al port diuen que mai no havien conegut un atur tan absolut...; res és movia en tot el port, ni un sac, ni una caixa, res...» i aquesta immobilitat durant quatre dies perllongada és ja una primera i rellevant victòria. Una victòria de la uni-

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Num. 299 - Barcelona, juliol 1968 - Preu: 2 pts.

LES ACCIONS QUE PREPAREN JORNADES IMPORTANTES DE LLUITA

per TERESA BONET

Les notícies que recollim a les pàgines d'aquest número de TREBALL constitueixen un bon quadre —bé que incomplet— de la lluita i la tensió reivindicativa que existeix en els mitjans obrers de Barcelona, Baix Llobregat i Terrassa. Cal destacar com un fet molt positiu la vaga dels portuaris, que s'ha mantingut durant quatre dies amb una unitat admirable i resistint les pressions i amenaces de tota índole.

“Els treballadors del port...” Quantes vegades no hem pensat en ells, en llur incorporació a la lluita general dels obrers de la nostra ciutat! Aquest pas ha estat donat, aquest buit ha estat cobert: Junt als obrers metal·lúrgics, del tèxtil i altres indústries, els homes de la dura tasca del port apreten files amb els seus germans de classe per a defensar els drets que la dictadura els nega. Des d'aquestes columnes els adreçem la nostra salutació de combat; llur vaga ha despertat, no solament l'admiració i la solidaritat dels treballadors catalans, sinó també la simpatia d'amplis sectors de la població.

★

RADIO ESPANYA INDEPENDENT
Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 19, 21, 25 i 30 m.

De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21 i 25 m.

De 17 h 00 a 20 h 00; 17, 19, 21 i 25 m.

De 20 h 00 a 0 h 15; 25, 30 i 32 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

tat aconseguida entre els treballadors fixes de llista, els setmanals i els eventuais, unitat que l'acció no fa més que refermar i aprofundir.

Aquests quatre dies de paralització del port, que la classe obrera de Catalunya hem seguit amb simpatia i admiració, són anunci d'una voluntat i decisió manifestes de prosseguir la lluita per drets inalienables que les consignatàries i llurs Martínez Nieto podran encara retenir algun temps però que hauran de cedir a la lluita dels treballadors portuaris.

La lluita sostinguda des de fa set mesos i revigoritzada en aquests dies pels treballadors de la “Cerdans” en defensa de llurs llocs de treball, i la solidaritat activa que es desenrotlla entorn d'ella en diverses empreses del Baix Llobregat i de Barcelona, sota la direcció de les Comissions Obreres, és un altre exemple que destaca d'entre les múltiples accions i aturs que s'esdevenen d'ençà del 30 d'abril.

Un ambient de creixent decisió obrera es reflecteix en les reunions d'enllaços i jurats celebrades als sindicats, àdhuc en aquelles que convoquen els jerarques i que es converteixen en assemblees d'exigència als verticalistes i al Govern de les reivindicacions essencials elaborades per les Comissions Obreres. Cents de treballadors reunits en algunes d'aquestes assemblees han denunciat enèrgicament, front als jerarques aculats a preguntes i acusacions, el caràcter antidemocràtic del “Congreso Sindical” de Tarragona, i han proclamat obertament el dret a disposar d'un sindicat de classe, independent i democràtic. Aquest ambient d'ofensiva s'ha vist perllongat en manifestacions de carrer a Terrassa i Gavà:

Per altra banda, la pressió contra el congelament dels salaris creix de dia en dia en nombrosíssimes empreses. Els plans dels verticalistes i del Govern estan clars: deixar passar els mesos, allargassar la solució d'aquest problema urgent per a milions de llurs proletàries. Solís deia recentment a Barcelona, amb el cinisme que el caracteritza que “...hay que ir a una descongelación escalonada...”. Els treballadors, però, no creuen ni en “l'escalonament” ni en la “descongelació” de Solís: La capa de gel amb la qual el Govern cobreix els salaris només pot esclatar amb el foc de la lluita.

★

Davant el descontent que regna i el moviment de protesta que es desenrotlla, la tasca més important és posar en marxa les grans masses, anar més enllà en la mobilització d'allò que constitueix l'avantguarda, per molt aguerrida i nombrosa que aquesta sigui: Incorporar al combat un nombre cada dia més gran de treballadors. Aquesta és la gran qüestió. I l'experiència ens mostra

(passa a p. 2)

ROCKWELL-CERDANS :

TREBALL, SI! ATUR, NO!

Llarg i dur és el combat que sostenen estretament units els treballadors de Rockwell-Cerdans.

Maig de 1967. La Rockwell-Corporation prescriu des de Nord-amèrica, dins del més pur estil colonialista, el tancament total de l'empresa i l'acomiadament dels seus 600 treballadors. Sense cap escrúpol, són trepitjats els interessos nacionals d'Espanya i menyspreuats els legítims drets dels treballadors. El Govern franquista, els monopolis espanyols i els "Sindicats" verticals recolzen l'empresa ianqui.

La Rockwell presenta, l'un rera l'altre, dos expedients de crisi que calgué refusar per manca de base, per la evident argumentació obrera, sobretot, per la lluita enèrgica i continuada dels treballadors, per la solidaritat que llur problema, el de l'atur, i llur combat desperten. Fracassat aquest camí, l'empresa tracta de doblegar els obrers per la gana, no pagant-los els jornals. Els treballadors repliquen ocupant la fàbrica i obligant l'empresa a depositar la seva actitud i abonar els salaris.

Juny de 1968. S'inicia un nou capítol de la lluita. La multimilionària Rockwell Corporation recorreix a l'argúcia de declarar la seva filial espanyola en suspensió de pagaments. Intenta novament fer capitular els obrers no pagant els salaris. Els treballadors acorden en llur Assemblea General oposar-se als dissenys de l'empresa i defensar llurs llocs de treball.

El 23 de juny, els treballadors del Baix Llobregat es reuneixen en Assemblea per expressar llur solidaritat als obrers de Rockwell-Cerdans. La Guardia Civil i la Brigada política-social encerclen l'Assemblea pacífica dels treballadors i intenten disoldre-la per la violència. Practiquen cinc detencions i desapareixen en l'aire ràfagues de "metralleta". Els obrers, lluny d'acovardir-se, transformen l'assemblea en manifestació pública a la que s'uneixen els veïns del poble, i pels carrers de Gavà ressonen els crits de CERDANS! TREBALL, SI! ATUR, NO! La força pública es retira sense els detinguts.

Les Comissions Obreres de Barcelona, del Baix Llobregat, l'Associació Democràtica dels Tècnics i Quadres exhorten els treballadors i tota la població a manifestar llur solidaritat amb múltiples formes d'acció, fonent-la amb llur pròpia lluita reivindicativa, a defensar el dret al treball i a sostenir moral i materialment els treballadors de Cerdans i tots els qui es troben en lluita. S'efectuen aturs, de vint minuts a tres hores, a SIEMENS, MOLTEX PIRELLI, MATAÇAS, METRON, SOLER Y ALMIRALL, ROCA i altres empreses. Delegacions de les Comissions Obreres de Barcelona, del Baix Llobregat, Tècnics del Baix Llobregat i de diverses fàbriques els fan entrega de les primeres aportacions que depassen les 110.000 pessetes. Nombroses personalitats de Catalunya palesen llur recolzament envers aquests treballadors.

La lluita aconsegueix un primer resultat; és refusat l'acomiadament immediat de tots els treballadors i fixat un nou terme de 15 dies per a trobar una solució. El combat continua amb redoblada energia.

L'element decisiu que ha permès fins ara conservar els llocs de treball ha estat la lluita i l'acció unida que encapçala el Jurat elegit democràticament, sostingut per les Comissions Obreres, que ha mantingut una lluita clara en defensa dels interessos reals dels treballadors, amb la plena participació de tots ells, inclosos els tècnics i administratius, a les assemblees, aturs, vagues, ocupació de la fàbrica, comissió de delegacions, etc., així com a l'ampla solidaritat proletària que ha revifat la lluita.

LES ACCIONS QUE PREPAREN... (ve de p. 1)

que per assolir aquest objectiu no hi ha altre camí que el de la mobilització i l'organització entorn de les reivindicacions més sentides, particulars i generals dels treballadors. L'òrgan dels comunistes de Barcelona, UNIDAD, en el seu número de juny, fonamentava aquesta experiència dient: "...desenrotllant les accions parcials de totes les capes de la població, la lluita tendirà objectivament a fer-se general. I una acció important a una fàbrica o una Universitat pot estendre's a una ciutat o zona industrial i adquirir així caràcter nacional..."

La vaga del port de Barcelona ens ofereix un exemple més de com aquest és el camí: Seria fals considerar que en tots aquests anys de dictadura els portuaris no han tingut una participació en les accions de la classe obrera. Els obrers del port més conscients i combatius han estat presents en assemblees, concentracions i manifestacions. Pacientment, conseqüentment, a través de petites protestes i accions que podien semblar insignificants, han anat sembrant la llavor, els fruits de la qual han esclatat en la recent vaga de descarregadors. Després d'aquest primer pas, és indiscutible que els portuaris estaran millor preparats per a defensar llurs propis drets i comprendre també millor la necessitat de participar en futures lluites generals. Es tracta, tant al port com arreu, que aquest avantguarda, aquests obrers revolucionaris, aconseguixin arrastrar el conjunt dels treballadors, tal i com apareix en la recent experiència del port.

Ems referim a aquest exemple per que és el més recent. Però aquesta és una experiència general de tot el moviment obrer ratificada a diari. Aquell que pretengui oblidar-la o menystenir-la, lluny de servir la causa dels treballadors, la causa de la democràcia i el socialisme, la entorpeix i retarda. Per

això els comunistes, junt als treballadors d'avantguarda, serem incansables en la tasca d'explicar políticament, arreu, la necessitat que les masses s'incorporin a la lluita, a la vegada que ens esforçarem per formular i popularitzar les reivindicacions capaces de convertir aquesta orientació en milers d'accions que preparin les futures jornades de lluita per la llibertat.

PROTESTA DE 140 SACERDOTS AL GOVERNADOR CIVIL

Una fulla reproduint l'escrit que 140 sacerdots han adreçat al Governador Civil de Barcelona circula per la capital. En aquest escrit són denunciades les diverses agressions contra religiosos i la pretesa impossibilitat de les autoritats per a trobar

i castigar els responsables, subratllant la responsabilitat que en aquest problema recau sobre el Governador Civil.

FRANCESC ROJO LLUCH

Francesc Rojo Lluch ens ha deixat als 77 anys d'una vida dedicada al treball i a la lluita per la causa dels treballadors.

Degut a la seva avançada edat feia una vida retraïda, dins el caliu de la família, preocupat sempre, però, dels problemes del seu país i del seu poble, problemes que mai va deixar de seguir i viure intensament.

A tots els seus familiars, «Treball» tramet amb aquestes breus línies la sentida salutació de condol del P.S.U. de Catalunya.

NOTICIARI BREU D'ACCIONS

MOTOR IBERICA: Prop de quatre mil treballadors no acudiren al treball el 15 de juny en protesta per la reducció de primes i el congelament dels jornals. La setmana següent, un boicot a les hores extres mobilitzà tota la plantilla inclosos tècnics i administratius.

★

HISPANO OLIVETTI: Aturs els dies 19 i 20 de juny a una secció de muntatge. El descontent, provocat per les irregularitats de l'empresa en el pagament de primes, s'estén a altres seccions.

★

ELIZALDE: A l'hora de redactar aquesta nota durava ja un mes l'acció de treball lent en la que participa pràcticament tota l'empresa.

★

CELO: El 15 de juny, uns tres-cents treballadors van anar en manifestació fins a les oficines a expressar la protesta per les reduccions de l'escala salarial i exigir la destitució d'un cap de personal. Aquesta protesta era reiterada el dia 19 en un escrit aprovat pels treballadors reunits en assemblea.

★

ROCA: Els treballadors de la "Roca" han refusat, indignats, un "bonos" a utilitzar a l'economat de l'empresa, "bonos" que aquesta voldria fer passar per "millora salarial": Volem un salari digne, no enganyífes, reclamen els treballadors de la "Roca".

★

APRESTOS Y ACABADOS PONS S.A.: Davant la pretensió de l'empresa de tancar la fàbrica, els treballadors han exigut la convocatòria d'una Assemblea General per tal de discutir conjuntament de la situació.

★

RENFE: El personal de conducció i maquinistes de tracció elèctrica del dipòsit de màquines de Barcelona-Vilanova, han adreçat escrits a la direcció reclamant diverses reivindicacions.

★

BANCO IBERICO: Els empleats d'aquest Banc han elevat a la direcció una petició protestant pel congelament dels salaris i demanant que s'arbitrin mesures per a millorar-los sense més tardança.

★

ELS EMPLEATS D'ASSEGURANCES: Una fulla editada per la Comissió Obrera del ram d'assegurances invitava els empleats a acudir a la Portaferrissa, on es troba el Sindicat d'aquest Ram, el dia 14 de juny. Efectivament, una vintena de representants i càrrecs sindicals pujà al despatx del Secretari del Sindicat i presentà les reivindicacions en curs.

★

PINTADES A LES PARETS: El 19 de juny, els bombers i la policia foren mobilitzats a fi de fer desaparèixer tres grans inscripcions de les Comissions Obreres pintades a les parets del mercat de La Sagrera i a les parets de la ENASA.

ASSEMBLEES, LLUITES REIVINDICATIVES, ACCIONS DE CARRER

LA MAGNIFICA MOBILITZACIO DELS TREBALLADORS TERRASSENS

Una exemplar i ininterrompuda sèrie de lluites, que van des de les assemblees de treballadors, cada vegada més nombroses i concorregudes, a dues manifestacions de carrer, constitueix el balanç del mes de juny del moviment obrer de la veïna ciutat de Terrassa.

I ja d'entrada volem destacar que a la base d'aquesta eficaç i valuosa mobilització s'hi troba l'element que constitueix exemple i guia per a tot el moviment obrer de Catalunya: un ampli treball d'explicació, de discussió, d'organització i d'unitat dels treballadors realitzat per les Comissions Obreres de la capital del Vallès Occidental.

ASSEMBLEES QUE ES MULTIPLIQUEN

Als barris o a les empreses, les assemblees locals de les Comissions Obreres es reuneixen cada setmana. Una Assemblea General que constitueix ja una «tradicció», aplega quinzenalment centenars d'obres i obreres de totes les barriades i indústries de Terrassa.

Cada diumenge, ací i allà es reuneixen quaranta, seixanta, un centenar de treballadors. Els joves, per la seva banda, fan el mateix: El diumenge 16 de juny se celebraven simultàniament quatre assemblees de joves i tres de les Comissions Obreres; a l'Assemblea General del 9 de juny hi assistiren uns doscents cinquanta treballadors i treballadores; les C.O.J. de Les Arenes s'han reunit al cinema amb assistència de més de cent joves de la barriada. A la A.E.G. Industrial, un miler de treballadors feren llur Assemblea al pati de la fàbrica per a discutir de les reivindicacions salarials a presentar i accions amb que calgués recolzar-les: Una bandera roja fou enlairada i flamejà al vent durant tota la reunió i fins a les dues de la tarda...

A CARTEX S.A.: El 15 de juny, els treballadors decidiren aturar les màquines i es concentraren al despatx per a demanar augment de jornals.

En aquestes assemblees s'examinen els problemes concrets de cada lloc, es discuteixen els problemes generals del moviment obrer i de la situació del país, es prenen

LA VEU DE LES COMISSIONS OBRERES

BUTLLETI DE LES C.O. DEL METALL: Les comissions Obreres del Metall de Barcelona han iniciat el mes de juny la publicació del seu butlletí «METAL», amb el qual els treballadors metal·lúrgics es proposen; informar dels fets ocorreguts en el món del treball; augmentar la consciència de classe en els treballadors; coordinar llurs esforços.

BUTLLETI DE LES COMISSIONS OBRERES DE LA TELEFONICA: Els obrers i empleats d'aquesta companyia han iniciat, dins el marc de les Comissions Obreres, la publicació d'un Butlletí d'àmbit nacional que porta per títol MINI-TELE i amb el qual es proposen tractar de les reivindicacions i problemes dels treballadors de l'empresa.

resolucions de treball i es decideixen les accions a emprendre en la més ampla i efectiva democràcia.

I és en gran manera en aquest extens, decidit, tenaç, treball de discussió col·lectiva dels problemes, de decisió democràtica de les accions a emprendre, que els treballadors terrassencs puen l'energia i capacitat d'acció que els manté a la capdavantera de la lluita del moviment obrer a Catalunya.

ELS VERTICALISTES I EL REGIM A LA PICOTA

Les possibilitats legals són eficaçment aprofitades pels treballadors terrassencs. Les reunions «sindicals» que no tenen altre remei que convocar els verticalistes són utilitzades, per a denunciar-hi el comportament de la C.N.S., instrument de la patronal, i per obligar els jerarques a aprovar resolucions expressives de les veritables reivindicacions obreres.

Així ho han fet els enllaços del Metall el dia 19 de juny, obligant el jerarca, enviat de Barcelona a cantar les lloances del «congresso sindical», a empassar-se les paraules, a encaixar les enèrgiques denúncies d'ésser instrument de la policia i de la patronal i també a encaixar la plataforma reivindicativa presentada pels treballadors utilitzant els «micros» del mateix sindicat.

Això el dia 19; dues setmanes més tard eren més de quatre-cents enllaços i jurats del tèxtil els qui, en el curs d'una força moguda assemblea, obligaven els jerarques a aprovar resolucions reclamant la setmana de 40 hores, el salari mínim de 300 pts. i l'escala mòbil, el descongelament immediat

dels salaris, la llibertat sindical, etc., resolucions que fins i tot publicava l'endemà la premsa diària...

LES C.O.J. PORTEN LA PROTESTA I L'ACCIO AL CARRER

El 26 de juny les C.O.J. decidien fer una protesta sonada contra les falses informacions de la premsa fent una cremada de diaris a la Rambla. En efecte, cap a les nou del vespre, un centenar de nois i noies ocupaven el carrer, interrompien la circulació i encenien una gran foguera als crits de **Comissions Obreres Juvenils, SII C.N.S. NO! Llibertat! Llibertat!**

L'acció fou ràpida, breu, però contundent i quan arribà la policia els grups de manifestants ja s'havien dispersat evitant la repressió...

El 30 de juny, una altra manifestació de carrer després d'un acte sobre el tema de la Declaració Universal dels Drets de l'Home i contra la repressió. Unes dues-centes persones, joves la gran majoria d'elles, omplien una sala del barri de Les Arenes. I, a la sortida, després de collectar unes 2.000 pts. en ajuda dels empresonats, una pancarta era enlairada amb la inscripció **LLIBERTAT SINDICAL I AMNISTIA GENERAL**, pancarta que encapçalà la manifestació que recorregué diversos carrers de la barriada i que finalment fou penjada visiblement a la riera on quedà fins a la matinalada de l'endemà.

Aquesta és la via a seguir. Aquest és el camí que prepara i fa possibles noves i cada vegada més importants accions de masses que obliguen a recular la dictadura i que finalment acabaran amb ella.

GENERALITZAR LA PROTESTA, COORDINAR I UNIR LA LLUITA DE TOTS ELS TREBALLADORS

CONTRA EL BLOQUEIG DELS SALARIS, CONTRA L'ATUR FORÇOS

D'Una crida del Comitè de Barcelona del P.S.U. de Catalunya:

ALS TREBALLADORS DE BARCELONA I LA SEVA COMARCA, A TOTA LA POBLACIO:

En aquest dies s'estén per les fàbriques i llocs de treball una creixent protesta contra el bloqueig dels salaris, contra els expedients de crisi i contra els acomiadaments, contra els extenuants sistemes de primes.

Es necessari generalitzar la protesta, coordinar i unir la lluita de tots els treballadors per la defensa de llurs legítims interessos, contra la política de misèria i opressió de la dictadura franquista al servei del gran capital monopolista. Per obtenir l'augment de salaris i acabar amb el congelament d'aquest, per tancar el pas als acomiadaments, s'imposa passar immediatament a l'acció amb aturs, manifestacions, assemblees, subscripcions, escrits i tota mena d'iniciatives preses unitàriament en els llocs de treball.

En el curs d'aquest combat hem d'enfortir les Comissions Obreres, autèntiques organitzacions unitàries i independents dels treballadors.

Cridem a estendre la solidaritat proletària amb els obrers de la ROCKWELL-CERDANS, amb els portuaris i amb tots els qui lluiten, no solament amb l'ajut material, sinó també expressant-la amb múltiples formes d'acció, fonent-la amb la pròpia lluita reivindicativa.

De manera especial, cridem a la responsabilitat dels comunistes perquè siguin els més decidits lluitadors, junt als millors homes i dones de l'avantguarda obrera, en l'organització i desenrotllament d'aquestes accions generalitzades.

Endavant en la lluita unida per frenar el bloqueig dels salaris, contra l'atur i la misèria que la dictadura franquista vol seguir mantenint!

Comitè de Barcelona del P.S.U. de Catalunya. Juliol de 1968.

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

UNA REUNIO BALANÇ

Com pot veure's, la llista de classificats per organitzacions s'ha enriquit de dos nous noms; Sabadell i Terrassa... La Campanya avança amb peu ferm cap als objectius senyalats.

Volem comentar breument algunes experiències que ens ofereixen els companys de la Comarca 15, els quals ens han fet arribar un resum del resultat

LLISTA N° 5

Comarca 20, 18.290 pts; Comarca 30 S, 3.045 pts; Comarca 30 N, 25.907 pts; Comarca 40, 218 pts; C.C. (quarta entrega a compte; un donatiu), 1.050 pts; C.E., 1.848 pts; Grup Bolivar, 27.468 pts; Antonio, 49.163 pts; Ctè de Barcelona i col.laboradors, 61.000 pts; Sector 3 (cinc donatius), 1.230 pts; Ctè Cal. de Badalona (dotze donatius i cinc llistes), 5.515 pts; Un tècnic, 50 pts; Empresonats a "La Modelo", 85 pts; Ctè Lcal. de Terrassa, 32.550 pts; Ctè Lcal. de Sabadell, 12.650 pts; Ctè Lcal. de Sabadell (bis), 11.736 pts; Llista n° 1 de Terrassa, 1.100 pts; Lleida (ciutat), 4.620 pts; Lleida (pobles), 1.350 pts; Tarragona, 4.335 pts.

Resum :

Total llista número 5	263.210 pts.
Suma anterior	370.766 pts.
SUMA I SEGUEIX	633.976 pts.

NOTES.

a) La quantitat de 25.578 pts publicada en el número 297 de "Treball" (llista n° 3), amb la designació "De varies comarques (a especificar)", corresponia en realitat a una sola entrega del Ctè. Lcal. de Sabadell.

b) La Comarca 30 S figurava en la Classificació per Organitzacions de la llista n° 4 amb una quantitat que no corresponia. El total col·lectat per aquesta organització a la llista n° 4 havia d'ésser 82.746 pts.

LLEGIU I DIFONEU EL SUPLEMENT DE " NUESTRA BANDERA " AMB EL TREBALL DE SANTIAGO CARRILLO " LA LUCHA POR EL SOCIALISMO HOY "

On hi són tractats els temes següents:

- La derrota de l'imperialisme yanqui al Vietnam.
- La «rebel·lió de la joventut».
- La situació de l'estudiant i l'intel·lectual en l'actual societat capitalista.
- Aliança de les forces del Treball i de la Cultura.
- Les noves vies de la marxa vers el poder.
- La lluita ideològica en la societat socialista pluralista.
- Els problemes del tercer món.
- L'infantilisme esquerrà.
- Sobre la situació en els països socialistes.

del conjunt d'esforços realitzats d'ençà de l'inici de la Campanya (1).

La Comarca 15 feu una ampla discussió de la crida del Comitè Executiu; les organitzacions i els militants es marcaren compromisos; es fixaren successius termes per a la materialització dels respectius compromisos. I ara s'esqueia un d'aquests termes: la primera reunió-balanç, fixada per al mes de juny.

No ens podem estar de donar-la en exemple: No han fet una simple reunió contable: Han fet una bona reunió política en la qual els resultats de l'esforç individual i col·lectiu han estat examinats, i s'han intercanviat les respectives experiències, però tot això s'ha fet en el marc d'un estimulant quadre polític, immersos en l'ambient que comporta l'ascens de les lluites del moviment obrer i democràtic contra la dictadura. En el curs de la reunió s'han llegit corresponsals relatant les accions de les grans jornades del 30 d'abril i 1 de Maig; s'han escoltat els relats que personalment han fet alguns dels actors d'aquestes grans jornades; s'han llegit les crides de les Comissions Obreres, dels Comitès del Partit, les fulles que circulaven de mà en mà...

Es a dir; s'ha fet una bona reunió situant la Campanya en el quadre que li correspon, com un dels factors importants de la lluita de la classe obrera per acabar d'una vegada i per sempre amb l'odiàt règim de dictadura.

I els companys han sortit d'aquesta reunió no solament plens de la llegítima satisfacció de comprovar el compliment dels compromisos contraets, sinó amb entusiasme renovat per a prosseguir en la bona via iniciada i multiplicar els èxits en els mesos a venir.

(1) Ens anuncien haver arribat a les 100.000 pts. Les xifres concretes seran publicades en properes llistes.

CLASSIFICACIO PER ORGANITZACIONS

★

1 - Barcelona *	144.135 pts.
2 - Comarca 30 N	119.815 »
3 - Comarca 30 S	85.791 »
4 - Grup Azteca	56.000 »
5 - Grup Bolivar	54.782 »
6 - Comarca 20	54.018 »
7 - Sabadell	49.964 »
8 - Terrassa	33.650 »

(*) S'engloben sota aquesta designació totes les organitzacions, grups, etc. que liquiden a través de l'organització del Partit a Barcelona.

UN PROFUND CLAM DE PROTESTA BROLLA DEL CAMP CATALA

Els pagesos lleidatans van prendre la ferma decisió de no pagar la injusta quota empresarial de la Seguretat Social Agrària si no era modificat el sistema d'imposició, calculat sobre la riquesa imposable, que afavoreix els latifundistes en perjudici dels petits conreadors i mitjans que treballen directament la terra i empleen pocs o cap jornalers. La iniquitat és tant palesa que el promig que paguen les explotacions lleidatanes per jornalera és DEU VEGADES més gran que el dels latifundistes cordobesos; els pagesos de Girona paguen per jornalera 15,7 vegades més que els terratinents mala-guenys.

A les terres lleidatanes la estructuració del moviment camperol i el seu caràcter organitzat i col·lectiu a cada poble li ha permès de recollir brillants resultats i, en aquest cas, imprimir una forta energia a la protesta i fer que totes les germandats de la "provincia", i àdhuc la C.O.S.A., hagin exigit que sigui ajornat el pagament de la quota empresarial fins que no sigui modificat el sistema impositiu.

Els pagesos gironins han refusat de pla el pagament de la quota. L'ambient es troba tant recalentat que públicament declararen que estaven disposats a dur llurs tractors a la carretera i bloquejar el trànsit en demostració de descontent. El Ministeri d'Hisenda ha hagut de cedir prorrogant el terme voluntari per al pagament de la quota.

De la mateixa manera, en terres barcelonines i tarragonines s'exterioritza el malestar dels pagesos contra l'intent de volguer limitar la repoblació i el cultiu tradicional de la vinya per a facilitar els lucratis negocis dels grans capitalistes que monopolitzen el comerç del vi i dels alcools. De manera estentòrea es manifesta igualment el descontentament provocat per l'expropiació de les terres de cultiu atravessades per les autopistes, doncs sobre de pretendre imposar-los ridícoles indemnitzacions, insuficients per adquirir noves terres, aquestes no els són pagades a temps amb la qual cosa es queden sense terra que treballar i sense mitjans de subsistència.

Apuntada la solució del conflicte de la Unió Laical de Lleida, que ha evidenciat amb força que la lluita unida i organitzada és l'únic mitjà de que disposen els pagesos per a defensar llurs interessos, les 240 famílies de Montagut s'organitzen per accedir a la propietat de les 4.880 hectàres que des de 1495 pertanyen al Cabildo de la Catedral de Lleida i que ells cultiven com a parcers.

Els pagesos catalans, a la vista de les experiències concretes, arriben en cada vegada major nombre a la conclusió que les gestions legals, l'abandonament de les solucions als "bons oficis" dels alcaldes o governadors no dona els resultats escomptats. Que cal organitzar-se en Comissions camperoles i, allà on sigui aconsellable, comissions mixtes d'obrers i camperols, les quals actuin també en el si de les germandats, grups de colonització, C.O.S.A., Cooperatives, Associacions de regants, de Colons, etc., per tal d'organitzar la defensa de llurs reivindicacions i les accions extralegals que convingui dur a terme. Per a que tinguin èxit, cal posar-hi al davant els homes millors i més coratjosos de cada poble.

CORRESPONSAL.